

Sygn. akt V KK 46/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 11 marca 2014 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Jerzy Grubba (przewodniczący)
SSN Jarosław Matras (sprawozdawca)
SSN Dariusz Świecki

Protokolant Anna Kowal

w sprawie A. W.
skazanego z art. 280 §1 k.k. i in.
po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu w trybie art. 535 § 5 k.p.k.
w dniu 11 marca 2014 r.,
kasacji, wniesionej przez Prokuratora Generalnego
od wyroku Sądu Rejonowego w S.
.
z dnia 31 maja 2013 r.

I. uchyla zaskarżony wyrok co do oskarżonego A. W. w zakresie rozstrzygnięcia o karze i sprawę w tej części przekazuje do ponownego rozpoznania Sądowi Rejonowemu w S.;

II. wydatkami postępowania kasacyjnego obciąża Skarb Państwa.

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy, wyrokiem z dnia 31 maja 2013 roku, po rozpoznaniu sprawy

m. in. A. W. uznał oskarżonego A. W. za winnego przestępstwa z art. 280 § 1 k.k. w zb. z art. 191 § k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k., popełnionego w dniach 11-12 września 2009 r. w lesie w pobliżu miejscowości D., i za to przestępstwo wymierzył mu, na podstawie art. 280 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 3 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k., karę 2 lat i 4 miesięcy pozbawienia wolności oraz karę 100 stawek dziennych grzywny po 10 zł każda stawka. Na podstawie art. 69 § 1 i § 2 k.k., art. 70 § 1 pkt 1 k.k. oraz art. 73 § 1 k.k. wykonanie orzeczonej wobec A. W. kary pozbawienia wolności warunkowo zawiesił na okres 5 lat próby i oddał oskarżonego w tym czasie pod dozór kuratora. W oparciu o przepis art. 63 § 1 k.k. na poczet orzeczonej wobec oskarżonego kary grzywny zaliczył oskarżonemu okres zatrzymania i tymczasowego aresztowania, przyjmując, iż jeden dzień rzeczywistego pozbawienia wolności jest równy dwóm dziennym stawkom grzywny i tak zaliczył mu na poczet grzywny okres pozbawienia wolności od 12 września 2009 roku do 6 listopada 2009 roku;

Wyrok ten nie został zaskarżony w części dotyczącej oskarżonego A. W. i co do niego uprawomocnił się w dniu 24 sierpnia 2013 roku (k. 941, 942 t. V).

Kasację od tego wyroku na korzyść skazanego wniósł Prokurator Generalny. Zaskarżając wyrok w zakresie rozstrzygnięcia o karze, zarzucił mu rażące i mające istotny wpływ na treść wyroku naruszenie prawa karnego materialnego, tj. art. 69 § 1 k.k. polegające na orzeczeniu na podstawie tego przepisu wobec A. W. warunkowego zawieszenia kary pozbawienia wolności w wymiarze 2 lat i 4 miesięcy, podczas gdy norma ta dopuszcza możliwość zawieszenia wykonania kary pozbawienia wolności w wymiarze nieprzekraczającym 2 lat.

Podnosząc taki zarzut skarżący wniósł o uchylenie wyroku w zaskarżonej części i przekazanie sprawy w tym zakresie do ponownego rozpoznania.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Kasacja jest oczywiście zasadna, co skutkuje jej uwzględnieniem w trybie wskazanym w art. 535 § 5 k.p.k. Odnosząc się do zarzutu kasacji stwierdzić należy, że zgodnie z treścią art. 69 § 1 k.k. wykonanie kary pozbawienia wolności można warunkowo zawiesić jeśli nie przekracza ona 2 lata. Przepisy prawa karnego i procesowego dopuszczają wprawdzie sytuację, gdy także kara pozbawienia wolności przekraczająca ten wymiar może zostać warunkowo zawieszona (art. 60 §

5 k.k., art. 343 § 1 pkt 2 k.p.k.), ale w niniejszej sprawie nie zastosowano tych właśnie regulacji, zaś z uzasadnienia wyroku wynika, że intencją sądu *meriti* było zastosowanie instytucji z art. 69 § 1 k.k., zaś jedynie na skutek błędu sądu wynikającego z tzw. miarkowania kar dla innych skazanych (strona 10-11 uzasadnienia wyroku), naruszono dyspozycję tego przepisu. Skoro zatem z rażąco obrazą art. 69 § 1 k.k. zawieszono wykonanie kary pozbawienia wolności w wymiarze dwóch lat i 4 miesięcy, to konieczne stało się uchylenie wyroku w zakresie rozstrzygnięcia o karze. Przy ponownym orzekaniu w zakresie orzeczenia kary pozbawienia wolności sąd będzie miał na uwadze konieczność takiego ukształtowania wymiaru kary, aby warunkowe zawieszenie jej wykonania nie prowadziło do naruszenia normy art. 69 §1 k.k.

Z tych powodów orzeczono jak w wyroku.